

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 186.384 van 19 september 2008
in de zaak A. 189.701/XII-5548.**

In zake : de BVBA JOSHAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. Verjauw,
kantoor houdende te Antwerpen,
Frankrijklei 49, bus 9

tegen :

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD ANTWERPEN,
2. de STAD ANTWERPEN,
die woonplaats kiezen bij
advocaat Chr. Coen,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 210 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Joshan op 16 september 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 september 2008 van de burgemeester van de stad Antwerpen waarbij verboden wordt in café Capitool, aan de Gemeentestraat 15 te 2060 Antwerpen, enige vorm van uitbating of activiteit uit te oefenen gedurende twee maanden, van 15 september tot en met 14 november 2008;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2008, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. Gybels, die loco advocaat L. Verjauw verschijnt voor verzoekster, en van advocaat J. Deridder, die loco advocaat Chr. Coen verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De vordering is volgens de nota van de verwerende partijen niet ontvankelijk.

Een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie dringt zich alleen op indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

2. Krachtens artikel 17, §§ 2 en 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de cumulatieve voorwaarden dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.1. Wat de laatste schorsingsvoorwaarde betreft, zet verzoekster in het verzoekschrift uitsluitend uiteen dat de aangevochten beslissing een verlies van inkomsten meebrengt, voor haar en voor haar zaakvoerder die met deze inkomsten in zijn onderhoud dient te voorzien, en dat dit verlies aan inkomsten “op geen enkele manier kan worden rechtgezet, integendeel”.

3.2. Verwerende partijen werpen in de nota tegen dat een financieel verlies in principe steeds herstelbaar is, dat verzoekster geen enkele informatie bijbrengt omtrent de “werkelijke concrete” financiële gevolgen, dat verzoekster niet beweert dat haar voortbestaan in het gedrang dreigt te komen, en dat overigens verzoekster als rechtspersoon niet minder dan drie horeca-inrichtingen uitbaat.

4.1. Waarom het aangevoerde inkomstenverlies, waarover zelfs niet de geringste bijzonderheid wordt verstrekt, geacht moet worden de verzoekende BVBA een nadeel te doen lijden dat als ernstig dient beschouwd, is niet duidelijk. Even onduidelijk is waarom het inkomstenverlies beweerdelijk onherstelbaar zou zijn en waarom het na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing niet

alsnog kan worden goedge maakt middels een vordering bij de burgerlijke rechter, tot vergoeding van de gederfde inkomsten.

Het nadeel dat de zaakvoerder eventueel lijdt, stelt verzoekster er niet van vrij om hoe dan ook een eigen, persoonlijk, moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken.

Overigens wordt evenmin met betrekking tot deze zaakvoerder aangetoond -met een minimum aan concrete, verifieerbare gegevens- dat hij dreigt een ernstig nadeel te lijden dat niet meer kan worden rechtgezet. In zoverre stuk 3 van verzoekster moet staven dat de zaakvoerder alleen via het café toegang tot zijn woning kan hebben, wordt vastgesteld dat het bestreden exploitatieverbod voor die toegang geen beletsel lijkt.

4.2. Verzoekster blijft in gebreke te bewijzen dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel riskeert. Aangezien aldus aan tenminste één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet is voldaan, volstaat deze vaststelling om de vordering te verwerpen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien september 2008, door :

de HH. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.